

ALAPTANÍTÁSOK

Törvény, vagy kegyelem 3. – Visszaszerzett birtoklás

Efezus 1:11-14

„Őbenne, akiben vettük is az örökséget, amelyre előre elrendelt minket az Isten a saját végzése szerint, aki mindent a saját akaratának tanácsából cselekszik, hogy legyünk mi magasztalására az Ő dicsőségének, akik előre reménykedtünk a Krisztusban: Akiben ti is, minekutána hallottátok az igazságnak Igéjét (Rhema), üdvösségték Evangéliumát, amelyben hittetek is, megpecsételtettek az ígretnek ama Szent Szellemével, Aki a mi örökségünk foglalója Isten tulajdon népének megváltására, az Ő dicsőségének magasztalására.”

Istennek visszaszerzett tulajdonában állunk - Jézus Krisztus szerzett minket vissza.

Isten látott valamit az emberben, ami jónak tűnt, még akkor, amikor nem volt reménység az ember számára, és Isten kegyelme és irgalma lenyúlt az emberért.

Ez pedig Isten szívéen a következő kinyilatkoztatás volt:

Márk 12:6

„Minthogy pedig még egy egyetlen szerelmes fia is volt, utoljára azt is elküldte hozzájuk, ezt mondván: A fiamat meg fogják becsülni.”

Jézus itt a zsidók magatartásáról beszél, ahogy a prófétákkal szemben álltak. Megkövezték, és meggyilkolták a prófétákat.

De Isten maga a szeretet. És nézzétek meg az Ő hozzáállását. Azt gondolta, hogy majd az én fiamat, azt megbecsülik – de az Ő saját szent Fiát is megölték.

A mai napon azt szeretnénk, ha látnátok, hogy micsoda irgalmas Istenünk van, akihez járulhatunk. Egy olyan Istenünk van, aki gyönyörűségét leli az irgalmasságban! Egy ilyen Isten előtt élünk.

A mi számunkra is igen jó lenne, ha egymás felé tudnánk olyan irgalma mutatni, amelyet Isten mutat irányunkba. Mert ha Isten természete, Isten szívében ez a fajta irgalom van, akkor a mi szívünkben is ennek kellene lenni. Mert Isten mibennünk a dicsőség reménysége. Ez Isten természete, amely a mi szívünkön keresztül folyik.

Kolosse 1:27

„Akikkel az Isten meg akarta ismertetni azt, hogy milyen nagy a pogányok között eme titok dicsőségének gazdagsága, az tudniillik, hogy a Krisztus tibennetek van, a dicsőségnek ama reménysége:”

Természetesen van, amikor hibázunk egymással szemben, de Isten kegyelme az, amely rajtunk keresztül áramlik, és ha ezt a kegyelmet hagyjuk a szívünkben uralkodóvá válni, akkor az teljesen meg fogja változtatni a világot, és nem a keresztény törvényekben fogsz élni. Nem a keresztény törvényekhez való ragaszkodásban fogsz élni, és nem a definíciókhoz fogsz ragaszkodni.

Az Ószövetségben Mózes is megkapta az utasításokat. Mózeset arra is utasította Isten, hogy egy mennyei szentélyhez hasonló földi szentélyt építsenek az Úrnak. Ez többek között a Szentek Szentjének a helyéből állt, ahol a szövetség ládáját őrizték, és annak a tetején pedig volt a kegyelem trónja. A szövetség ládájában őrizték a Tízparancsolatot, amely kőtáblára volt vésve, és ennek a szövetség ládájának a tetején volt a kegyelem széke.

Ez mutatta azt, hogy Isten képes arra, hogy a törvény fölé helyezze az Ő kegyelmét.

Nézzünk meg egy pár Igét ezzel kapcsolatban!

2Mózes 25:1-2

„És szóla az Úr Mózeshez, mondván: Szólj az Izrael fiainak, hogy szedjenek nékem ajándékokat; minden embertől, akit szíve hajt arra, szedjete nékem ajándékokat.”

2Mózes 25:7-10

„Ónix-kövek és foglalni való kövek, az efódhoz és a hósenhez. És készítsenek nékem szent hajlékot, hogy közöttük lakozzam. Mindenestől úgy csináljátok, amint én megmutatom néked a hajléknak formáját, és annak minden edényeinek formáját. És csináljanak egy ládát sittim-fából; harmadfél sing hosszút, másfél sing széleset, és másfél sing magasat.”

2Mózes 25:12-22

„És önts ahhoz négy arany karikát, és illeszd azokat a négy szegletére; egyik oldalára is két karikát, a másik oldalára is két karikát. Csinálj rudakat is sittim-fából, és azokat is megborítsd arannyal. És a rudakat dugd a láda oldalain levő karikákba, hogy azokon hordozzák a ládát. A rudak álljanak a láda karikáiban; ne vegyék ki azokból. A bizonyoságot, melyet néked adok, tedd a ládába. Csinálj fedelet is tiszta aranyból: harmadfél sing hosszút, és másfél sing széleset. Csinálj két kerubot is aranyból, vert aranyból csináld azokat a fedélnek két végére. Az egyik kerubot csináld az egyik végére innen, a másik kerubot a másik végére onnan: a fedélből formáljátok ki a kerubokat annak két végén. A kerubok pedig terjesszék ki szárnyaikat fölfelé, betakarva szárnyaikkal a fedelet; orcáik egymás felé legyenek; a kerubok orcái a fedél felé forduljanak. A fedelet pedig helyezd a ládára felül, a ládába pedig tedd a bizonyoságot, amelyet adok néked. Ott jelenek meg néked, és szólok hozzád a fedél tetejéről, a két Kerub közül, melyek a bizonyoság ládája felett vannak, mindazokról, amiket általad parancsolok az Izrael fiainak.”

Isten tehát a parancsolatokat a ládába helyezte.

A törvény mindannyiunkat elítél. Az egyetlen a földkerekségen, akit a törvény nem tudott elítélni - az Jézus Krisztus.

Mindenki másra a törvény ítélettel sújtott. Ha az elvárások tökéletesek - márpedig Isten elvárásai és törvényei tökéletesek -, minden, ami nem tudja betölteni ezt a tökéletességet, annak véget kell vetni.

Ugyanúgy, mintha a sebességkorlát 50km/h, és te 51km/h-val haladsz, akkor te már nem tartottad be ezt a parancsolatot, és ezáltal nem vagy a törvényrendszer teljessége alatt. Ha téged üldözni akarnak, még akkor is, ha csak egy kicsi bünt követtél el - nagyon sokszor az emberek megpróbálják a tőlük telhető legjobbat tenni -, de még ha csak kicsi hibát is követtem el, akkor is megsértettem Isten teljes, szent törvényrendszerét. A tökéletes törvényt.

Az a törvény, amelyet Isten adott, az tökéletes volt, mert egy tökéletes Istentől származott. De ez a törvény elítél minket. Ha valaki ezen törvények alatt áll, akkor ez a személy egyben az ítélet és a büntudat alatt is áll, mert a törvény mindig is megtermeli a büntudatot.

Ha te, mint keresztény a törvények alá helyezed magadat, akkor büntudatban leszel. Ha viszont Isten kegyelme alatt élsz, akkor nem fogsz büntudatban szenvedni, és nem fogsz annyi bünt sem elkövetni, mert Isten a barátoddá válik, meg fogod tapasztalni az Ő szabadságát! Mert Istennek tiszta és friss szeretet-áramlata érinti meg a szívedet.

A törvény nem hozza a szívedbe Istennek ezt a szeretetét. A törvény halált hoz.

Ezt szolgálja a törvény: halált.

Ezt mondja a Biblia is, hogy: a törvény Mózesnek adatott a halál szolgálatára.

Róma 7:10-13

„Én pedig meghalék; és úgy találtaték, hogy az a parancsolat, mely életre való, nékem halálomra van. Mert a bűn alkalmat vévén, ama parancsolat által megcsalt engem, és megölt általa. Azért ám a törvény szent, és a parancsolat szent és igaz és jó. Tehát a jó nékem halálom lett-é? Távol legyen! Hanem a bűn, hogy kitűnjék a bűn volta, a jó által munkálja a halált, hogy a bűn méginkább bűnné legyen a parancsolat által.”

A törvény az iskolamesterünk volt, hogy Krisztushoz vezessen. Ez volt a törvény célja.

A keresztény gyülekezetek manapság ennek ellenére tele vannak törvényekkel, és törvénykezésekkel.

Tudnotok kell, hogy a törvény pusztít! Nem csoda, hogy a keresztény gyülekezetek félig halottak.

Amikor Isten hatalmas kegyelmének a megértése eljut hozzád, Isten csodálatos kegyelmének a megértése, annak a csodálatos megértése, hogy mi az, amit Jézus Krisztus tett értünk a kereszten – az új életet hoz a számodra, és új reménységet hoz az emberi szív számára. Új gondolatokat hoz az emberi elmébe.

Azért, mert Isten az, aki ezt megtette a számomra. Ezért én ki tudok állni, és be tudom teljesíteni az én dolgaimat. Isten jó! És ha abból az új életből teszel tanúbizonyságot, amelyet Ő hozott neked.

A probléma ott van, amikor Jézus Krisztus csodálatos megértése bekövetkezik, és egy kis idő elmúlik ezután, az emberek saját magukat visszahelyezik a törvény alá. Úgynevezett elvárásoknak próbálnak eleget tenni! Szabályokat hoznak saját maguk számára. Mint például: *ilyen fajta embernek kell lenned, és ezt és ezt kell tenned.*

Amikor az ember az mondja, hogy: *igen, ezeket valóban mind meg kellene tennem* – akkor visszamegyünk az önerőből való élethez. Lassan és észrevétlenül ezeket a terheket visszahelyezzük a saját életünkre, és elkezdünk azért küzdelmeket folytatni, hogy én olyan elvárásoknak megfelelő ember tudjak lenni – ez pedig a vég kezdete. Ekkor kezd Isten élete eltávozni a szívedből.

Ha ez bekövetkezik, akkor Jézus engem nem váltott meg, én nem vagyok szeretetben Jézussal. Nem tudom Isten friss szeretetét élvezni, hanem önerőből való tökéletesedésre való törekvéseknek a tömkelege az életem: *többet kell imádkoznom, mert akkor majd még szentebb leszek. Többet kell olvasnom a Bibliámat, és sokkal jobban kellene megfegyelmeznem önmagamat.*

Ezek a dolgok nagyon jók, ha Isten szeretete vezérel minket, és nem a törvények. Mert amikor magunkat a törvényekhez igazítjuk, akkor mindig azt vesszük észre, hogy nem töltöttük be őket.

Ha Isten friss szeretete nem érinti meg a szívedet, akkor nagyon nehéz távol tartani magadat a törvényektől!

Voltak Istennek hatalmas emberei, akik a Szent Szellem áramlására választ adtak. Istennek a felkentje, akinek szívét Isten hatalmasan megérintette. A legtöbb ilyen Istennek felkentje gyűlölt volt a többiek számára.

Isten a törvényeket tehát a szövetség ládájába helyezte.

A törvény megértése halált hoz az életünkbe, mert a számomra végzetet jelent. A törvény megöl, elpusztít, és ugyanezt teszi a törvényekhez való kötődés, vagy ragaszkodás is.

Hogyan kell nekem Istennel élnem? Nincsenek ott elvárások?

Igen, vannak. Istennek a kegyelme annyit jelent, hogy én Istennek visszavásárolt tulajdonába kerültem. Én, te és mi mindannyian Istennek a kegyelmébe kerültünk vissza.

Én ezért Istennek a kegyelméből élek, nem az én saját képességeimből élek. Nem az a lényeg, hogy én meg tudom-e tartani az elvárásokat. Egy csodálatosan szerető Mennyei Atyának a kegyeleméből tudok életben maradni. Én egy olyan Isten által tudok élni, aki annyira szeretett engem, hogy visszavásárolt engem az ördög kezeiből, és a törvény alól is megváltott. Visszavásárolt engem a törvény alól! A törvény átka alól!

A törvény jó! De a törvény automatikusan átok alá helyez engem, mert nem tudok úgy élni - és te sem tudsz olyan tökéletesen élni! Ezért válik az átokká!

De Isten visszavásárolt engem ezen átok alól, és tisztára mosott engem az Ő saját vérével.

A kegyelem trónja tehát a láda fölött helyezkedik el, Isten előtt. Még mielőtt a törvényt adta volna tehát, már kinyilatkoztatta az Ő kegyelmét - mert a láda tetején helyezkedett el az Ő kegyelme!

Az első dolog, amelyet a zsidóknak meg kellett tenniük minden évben, hogy az áldozati állatok vérével meg kellett hinteni a kegyelem ládáját. A kegyelemnek ez a trónja a láda fölött, a törvény fölött helyezkedett el. Vérrel átitatott kegyelmi hely volt.

Isten a kegyelem táblájára 1400 évig tekintett. Isten erre az áldozati vérrel átitatott kegyelem helyére tekintett. Jézus azt is tanítja, hogy: *ez az én véremet jelképezi, amelyet én ontatok majd ki.*

A Biblia azt is tanítja, hogy Jézus Krisztus már a világ megalapításának a kezdete előtt kijelöltetett. Már azelőtt, mielőtt Ádám bűnbe esett volna. Jézus azt mondta, hogy: *én megfizetem az árat. Én megváltom őket!*

Ezt jelenti a megváltás: visszavásárolni.

Erre kellett az Ószövetségben az áldozati állatok bemutatása. Ez volt a fizetség a bűnökért. Mint egy előre leírt fizetség.

Jézus tehát Ádám idejétől fogva kijelentette, hogy *Ő megfizeti az árat: Én azonosítani fogom magamat az emberrel! Én meg fogom fizetni az adósságukat! Minden, amiért az ember adós a mennyei bíróság előtt, azt Én megfizetem!*

Még a világ megalapítása előtt Jézus kijelöltetett, mint áldozati Bárány. Jézus a mi megváltónk!

A törvény soha nem tudott volna minket megváltani! A törvény csak arra képes, hogy megmutassa a mi reménytelen, elveszett helyzetünket.

A törvény tökéletes és szent - de számunkra problémát jelent.

Mi az ember válasza a törvényre?

Gondolkodjatok csak el velem! Mit tett a hosszú évszázadok során?

Az ember, amikor megszületik valaminek, akkor tudta, hogy többnek született, mint hogy csak a temetőbe a végén eltemessék.

Nagyon kevesen vannak, akik igazán a szívük mélyén ateisták, a legtöbben azért hisznek Istenben.

Én is, amikor a virágokra nézek a temetőben, nem tudom elképzelni, hogy ezek a virágok csak úgy maguktól lettek. Hogy csak úgy kipattantak, hogy: *most itt vagyunk.*

Hogyan lehetne elképzelni például a föld létezését anélkül, hogy egy felsőbbrendű lény teremtette volna? Ha a föld közelebb lenne a naphoz, akkor elégnénk, ha messzebb lenne, akkor viszont megfagynánk.

Megfigyeltétek-e, hogy a tengerek pontosan addig terjednek, ameddig szabad nekik? A Biblia azt is írja, hogy Isten megparancsolta ezeknek a vizeknek, hogy maradjanak a helyükön.

Én nem hiszem azt, hogy ez csak úgy mind magától lett volna, hogy ne állt volna e mögött egy olyan intelligencia, ami ezt létrehozta! Én nem tudom ezt elhinni!

Az emberben tehát, a szívében ott van Istennek az ismerete.

Amikor Ausztráliából visszafelé röptem Magyarországra, egy ázsiai fiatalemberrel utaztam együtt. Természetesen nem volt keresztény. Nem akart a kereszténységről, illetve Jézusról beszélni. De elmondta, hogy egy földrengés egyik résztvevőjeként kellett ott lennie egy épületben, és talajátok ki, mi volt az első gondolata! Isten! Ez volt az elő gondolata.

Minden embernek a szívében mélyen ott van Isten felé vezető szeretete.

Ennek ellenére hallasz embereket a következőképpen beszélni, hogy: *ez az ember meghalt, pedig milyen jó ember volt! Ha valaki is a mennyországba kerülne, akkor neki oda kellene kerülni. Nagyon jó ember volt. Az egész családjának gondját viselte. A mennyországban lenne a helye!*

De ez nem így van! Nem azért kerülünk a mennyországba, mert jó emberek voltunk!

Azért kerülünk a mennyországba, amit Jézus Krisztus elvégzett értünk. Azért kerülünk a mennyországba, mert a törvény követelményeinek megvolt az áldozata. Azért kerülünk a mennyországba, mert Isten elküldte a Fiát.

Azért kerülök a mennyországba, mert elfogadtam az *Ő* Fiát, Jézus Krisztus, mint életem Urát és Megváltóját. Jézus Krisztus az én üdvösségem!

Azért, amit *Ő* tett értem, azért kerülök én is és te is a mennyországba. Nem azért, mert én olyan jó lennék, vagy olyan rossz lennék, vagy annyival különb lennék nálatok, hanem azért, amit *Ő* tesz értünk. *Ő*!

Én a saját bizalmamat *Ő*belé helyezem! A hitemet is *Ő*belé helyezem! *Ő* az én Megváltóm! *Ő* az én Uram! *Ő* az, akihez tartozom! Nem Mohamed, és nem Buddha. *Ő* tette meg értem, senki más!

Az ember első válasza Isten felé három-négy féle lehet.

Az első, hogy megpróbálnak jó cselekedetekkel tetszeni. Ez benne van az ember természetében.

Van egy *másik fajta* válasza is az embernek: egy úgynevezett önmegalázkodás. Főleg a vallásos embereknél figyelhető meg, hogy inkább megtagadják magukat. Ónalázatot gyakorolnak a vallásukban. Az egész világban, ha körülnézel a vallásokban, megtapasztalhatod ezt a saját maguknak való megalázását.

Vannak nekem is olyan barátaim, akik ilyen vallásokban vannak. Én megmondom őszintén, hogy csodálom, és némileg tisztelem ezeket az embereket, akik ilyen gyötréseknek és kínzásoknak teszik ki magukat saját akarataikból. De nincs rá szükség.

Ha felfedeznék azt a szívükben, hogy Jézus Krisztus őértük is meghalt, és az ő bűneik is bocsánatot nyertek, és nem kell ezt az önsanyargatást, ónalázatot véghez vinniük.

Az emberek úgy érzik a szívükben, hogy: *én nem vagyok érdemes arra, hogy a mennyországba kerüljek* - és ez a méltatlanság, érdemteleniség érzése jön a szívükbe.

Vannak olyan pünkösdisták, akik magukat azáltal, mert nem elég szentnek érzik magukat, még inkább megsanyargatják magukat bűnökkel, és cselekedetekkel, de ez semmit nem használ! Mert Isten már mindent elvégzett!

Lehetséges, hogy a bűntöt választom, hogy magamat megfegyelmezzem - de ezáltal nem válok szentebbé! Mert Ő engem tiszta szentségben és igazságban teremtett újjá, és én csak abból tudok az Ő szemében életben maradni, amit Ő tett értem, ha erre tekintek. Ő az én Megváltóm! Ő az én Uram! Ő az én mindenem, ezért én csak Belőle tudok megélni!

Vagy pedig választom a régi óemberi természetemet - és ha az ó természetemből akarok megélni, akkor annak csak bukás a vége.

Erről szól a kereszténység. Mert a mi saját cselekedeteink Isten szemében olyan, mint a szennyes ruha. Így hívja Isten a Bibliában az emberek saját erőből tett cselekedeteit.

Én nem tudok semmit sem hozzátenni a keresztén végzett munkához. Nem tudom megtenni! Elfogadom azt, amit Ő megtett értem.

Zsidó 3:18-19

„Kiknek esküdött pedig meg, hogy nem mennek be az Ő nyugodalmába, ha nem az engedetleneknek? Látjuk is, hogy nem mehettek be a hitetlenségük miatt.”

Zsidó 4:1-3

„Óvakodjunk tehát, hogy mivel megvan az Ő nyugodalmába való bemenetel ígérete, nehogy valaki közületek úgy találtasson, hogy lemaradt arról. Mert nekünk is hirdettetett az Evangélium, miképpen azoknak, de nekik nem használt a hallott Ige, mivel nem párosították hittel azok, akik hallották. Mert mi, hívők, bemegyünk a nyugodalomba, miképpen megmondotta: Amint megesküdtem az én haragomban, nem fognak bemenni az én nyugodalmamba; jóllehet munkáit a világ megalapításától kezdve bevégezte.”

Zsidó 4:9-11

„Annakokáért megvan a szombatja az Isten népének. Mert aki bement az Ő nyugodalmába, az maga is megnyugodott a cselekedeteitől, amiképpen Isten is a magáétól. Igyekezünk tehát bemenni abba a nyugodalomba, hogy valaki a hitetlenségnek ugyanazon példájába ne essék.”

A Biblia azt mondja, hogy: *aki bement az Ő nyugodalmába, az maga is megnyugodott a cselekedeteiből, amiképpen Isten is a magáétól.*

Vagyis én nem tudom a saját cselekedeteimből megtenni. Én csak abból tudok megélni, amit Jézus tett értem. Kegyelemből és irgalomból.

A törvény a legnagyobb problémánk. Isten maga kellett, hogy foglalkozzon a törvénnyel, ezért én és te szabadok vagyunk.

Én szabad vagyok, hogy így szerethessem Őt. Az Ő vére minden bűnemtől megváltott, megbocsátotta minden bűnömet.

A *harmadik féle mód*, ahogy az emberek választ adnak: az emberek úgy állnak hozzá, hogy Istennel kapcsolatos minden dolgot egyszerűen elvetnek. Elhanyagolják Istent. *Annyira bonyolult ez a számomra* – mondják -, *hogy én ezzel nem foglalkozom*.

Negyedik féle mód: ezek azok, akik hitből élnek, akik azt mondják: *én magamtól reménytelen helyzetben vagyok, nekem szükségem van Jézusra, a Megváltóra, és én elfogadom Őt*.

Ez az a keresztyény csoport, ahová mi tartozunk.

Látjátok-e?

A mi tudatunkban nagyon mélyen beívódott, hogy a saját magaviseletünkől függ-e az, hogy bekerülünk a mennyországba, vagy nem - pedig semmi köze ennek a mennyországhoz! Az a lényeg, amit Ő tett, annak az elfogadása. Ez az, ami által eljutok a mennyországba. Amit Jézus tett, azt kell elfogadnom! Azért, mert Jézus Krisztus visszavásárolt engem, ezért most nekem jár a megbocsátás. Krisztus két uramtól vásárolt vissza engem: visszavásárolt engem a törvény követelményeitől, és Jézus visszavásárolt engem az ördög kezei közül.

Efezus 1:14

„Aki a mi örökségünk foglalója Isten tulajdon népének megváltására, az Ő dicsőségének magasztalására.”

Jézus Krisztus visszavásárolt engem.

Ha a törvény azt mondja rád, hogy te bűnös vagy, akkor bűnös vagy. Annyi vád volt ellened, hogy soha nem lennél képes arra, hogy magadat megvédelmezd ezekkel a vádakkal szemben.

Milyen védelmed lehet egy tökéletes törvénnyel szemben? Nincsen védelem, bűnös vagy! Bűnös!

Ezért mondja azt a Biblia, hogy a törvény csak a halált szolgálja a számodra.

Krisztus jött azért, hogy életünk legyen.

2Korinthus 3:7-9

„Ha pedig a halálnak betűkkel kövekbe vésett szolgálata dicsőséges volt, úgyhogy Izrael fiai nem is nézhettek Mózes orcájára arcának elmúló dicsősége miatt: Hogyne volna méginkább dicsőséges a Szellemnek szolgálata? Mert ha a kárhoztatás szolgálata dicsőséges, mennyivel inkább dicsőséges a megigazulás szolgálata?”

Amikor Jézus jött, Ő betöltötte a törvény teljes és igazságos követelményrendszerét, az én életem felett is. Mert Jézus azonosította Önmagát velünk - és azért, mert Jézus kielégítette ezeket a követelményeket, ezért a törvény már nem érvényes az én életemre. A törvény ott véget ér, ahol Jézus elkezdődik, mert a törvény nem tud keresztül hatolni a kegyelem időszakán.

Jézus a törvény minden egyes követelményét kielégítette. És a sátán kezei közül is visszavásárolt engem, aki nem más, mint a hatalmas vádoló. Jézus visszavásárolt tőle a saját vérére keresztül. Az Ő tulajdonába kerültél.

Az emberek itt a földön vagy az ördöghöz tartoznak, vagy Jézus Krisztushoz tartoznak. Nincs több fajta, és nincs keverék sem - csak az egyik, vagy csak a másik létezik.

Ebben a világban tehát mindenki, aki él, valahová tartozik ezek közül.

Jézus megvásárolt minket, úgyhogy Ő tulajdonít minket, az Ő tulajdonában vagyunk.

1Korinthus 6:20

„Mert drága áron vétettetek meg; dicsőítsétek azért az Istent a ti testetekben.”

Apostolok Cselekedetei 20:28

„Viseljetek gondot azért magatokra és az egész nyájra, melyben a Szent Szellem titeket vigyázókká tett, az Isten Gyülekezetének pásztorlására, amelyet a tulajdon vérével szerzett.”

Ha én megtagadom Jézust, akkor a pokol útjára kerültem.

Mit tudok a védelmemre felhozni? Semmit. Nem tudom magamat megváltani, mert ezer alkalommal is megsértettem a törvényt. A törvénynek a követelményei pedig igazak.

De jött Jézus, és Ő vitte magán a törvény teljes követelményrendszerét. Jézus visszavásárolt engem, és üdvösséget kínált a számomra a pokol követelményei helyett. Megszabadítást kínált nekem Jézus - az ördög kezeiből szabadított ki, és én válaszoltam erre a hívásra, amikor Jézus hívott, hogy fogadjam el Őt. A szívemben volt a bizonyosságom, hogy én elveszett vagyok Jézus nélkül.

Emlékszem arra az estére, erre az evangelizációs összejövetelre, amikor kimentem az oltár elé üdvösségért. Több ezer ember volt ott. Nem volt túl sok ember, aki lement volna oda. De én válaszoltam erre a hívásra, és lementem az oltár elé.

Megértettem én tulajdonképpen, hogy mi takarnak mondani? Nem. De a szívemben tudtam, és elfogadtam, és ezáltal Jézus Krisztus tulajdonába kerültem.

Remélem, hogy te is megtanultál tiszta szívből örülni az Úr-kapcsolatodnak, mint ahogy én megtanultam. És szükséged van arra, hogy megtanuld, hogy Isten tulajdonában vagy!

Nem csupán arról van tehát szó, ahogy én erre a hívásra válaszoltam - mert az Úr Jézus visszaszerzett engem a törvény alól és az ördög kezeiből!

Mind a kettő az én ellenségem volt. Az ördög mindig is az én ellenségem volt. A törvény jó, de én gonosz voltam, és én nem tudtam kielégíteni a törvény követelményeit, de Jézus kielégítette helyettem.

Az ördög mindig rászéd. Az ördög mindig arra próbál rávenni, hogy még több törvényt hozzak az életemben. Ha viszont megtanuljuk az ördög útjait és cselvetéseit, akkor nem tesszük ezt.

Mivel Jézus visszavásárolt engem, ezért tudja az Ő irgalmát érvényesíteni a számomra.

Van egy nagyon jó példám erre, és azt hiszem, ez a legjobb módja annak, hogy elmagyarázzuk az üdvösséget. Ez egy kis történet lesz. Tudjátok, amikor valaki nem követ el halálos bűnt, hanem csak kisebb fajta törvényszegést, akkor a fogságból váltságdíj által ki lehet szabadítani. Tehát valaki kifizetheti helyette a váltságdíjat, és akkor ő újra szabadlábban van. Tehát szabad lábra helyezik.

Mivel a következő példának a megértéséhez erre szükségetek van, ezért magyaráztam el.

Vegyük a példának: van egy Ferenc nevű nagyon jó barátom. Egy nagyon jó ember, nagyon jó barátom, szereti az Urat. Az én barátom egy elítélhető dolgot tett, és ezért őt őrizetbe vették. És tudjátok, hogy ott elég gonosz emberekkel van együtt, ő pedig egy jó ember volt, egy jó keresztény.

Amikor meghallottam, hogy ő fogságban van - és tudjátok, hogy amikor megtudtam, hogy ő fogságba került, nagyon fáj a szívem, mert én szerettem őt, és tudtam, hogy most gyötördik és kínlódik, és nagyon rossz napjai vannak, nehéz ideje van most. És tudjátok, mivel szerettem, ezért borzasztó volt az a gondolat a számomra, hogy ő most ilyen rossz helyen van. Egyszerűen fáj nekem az, hogy az én szeretett barátom most fogságban van.

Már egy teljes napot és egy teljes éjszakát töltött ott ezek között a szörnyű emberek között, ezért elmentem a rendőrségre, és megkérdeztem, hogy mekkora összegű ez a váltságdíj, amellyel őt kiszabadíthatom. Megmondták ezt az összeget - ez egy nagyobb összeg volt. Hazamentem, és előkerítettem ezt a pénzt otthon, és szerencsére még ennél több pénzem is volt otthon, így azonnal visszafordultam, és kiszabadítottam őt a fogságból. Miután lefizettem a váltságdíjat, őt kiengedték.

Amikor kiengedték, láttam a könnyeket a szemében, és láttam, hogy mennyire koszos. Nem tudott megfürdeni. Ugyanabban a ruhában aludt éjszaka. Nagyon rosszul nézett ki, de végre kiengedték, szabad lett.

Megmondtam neki, hogy: *ha előbb megtudtam volna, hogy mi történt veled, már előbb kiszabadítottalak volna! Olyan gyorsan jöttem érted, ahogy csak tudtam! Gyere, most elviszlek, eszünk valamit, de előtte gyere fel hozzám, borotválkozz meg, fürödj meg, és elviszlek téged, ahová csak akarod. Örülj neki, hogy újra szabad vagy!*

Hiszen tudjátok, amíg ő a fogságban volt, addig hiába akartam neki jó ételt venni. Nem tudtam megetetni, nem tudtam megvendégelni, nem tudtam elvinni autóval, nem volt rá lehetőségem, de most, hogy ő újra szabad lett, meg tudom tenni vele. Én visszavásároltam őt. Most meg tudom neki mutatni az én szeretetemet, túl tudom árasztani a szeretetemmel. Az én baráti kötelemet meg tudom mutatni az irányában.

Szeretnék megkérdezni benneteket - gondolkodjatok csak el rajta: jobban szerettem akkor az én barátomat, amikor börtönben volt, vagy akkor szerettem jobban, amikor kikerült a börtönből? Mikor szerettem jobban? Akkor, amikor börtönben volt, vagy akkor, amikor szabad lett?

Az igazság az, hogy ugyanolyan mértékben szerettem, egyformán szerettem őt előtte és utána. A szabadságát vásároltam vissza, és most meg tudom áldani. Kikerült a törvény fogságából. Ez az igazság.

Te is és én is a törvény alatt voltunk, és a szellemi halál örök börtönében voltunk fogságban, és a bűnösséggel, és a kisebbségi érzettel voltunk teljesek, és a saját magunkról alkotott kép hiányában éltünk. Nem voltunk tudatában a saját értékeinknek, és csak a dolgok jöttek, amelyek sújtottak és ártottak nekünk, és bűnösnek éreztük magunkat.

De Jézus Krisztus odajött értünk, és megfizette értünk az árat! A kereszten vállalta a halált értünk a mennyország és a föld között, és az Ő kiontott vére által beteljesítette a törvény minden követelményét!

Efezus 2:4-7

„De az Isten gazdag lévén irgalmasságban, az Ő nagy szerelméből, mellyel minket szeretett, Minket, kik meg voltunk halva a vétkek miatt, megelevenített együtt a Krisztussal, kegyelemből tartattatok meg! És vele együtt feltámasztott és vele együtt ültetett a mennyekben, Krisztus Jézusban: Hogy megmutassa a következő időkben az Ő kegyelmének felséges gazdagságát hozzánk való jóságából a Krisztus Jézusban.”

Most meg tudja mutatni a kegyelmét és irgalmát, mert az Ővéi vagyunk, Őhöz tartozunk. Jézusnak nem kell most már a törvényt beteljesítenie.

Az ördög ugyan mondhatja, hogy: *ezt nem szabadna megtenned* - de megtehetem, amit csak akarok. Meg tudok bocsátani a többieknek, és olyan kedves lehetek a másikkal, amilyen csak akarok, mert Isten szívének szeretete áramlik ki a te szívedből is. Anélkül, hogy a törvény igazsága felől kellene aggódnod.

Isten annyira tud engem szeretni, amennyire akar. Korlátok, és határok nélkül tudja rám árasztani az irgalmát. Isten meg tud áldani engem, és Isten belém tudja helyezni a hitét és bizalmát. És Isten tudja, hogy meg tud nekem bocsátani a saját akarata szerint, mert visszavásárolt engem.

Erről szól az Evangélium!

Zsidó 2:3

„Mimódon menekülünk meg mi, ha nem törődünk ily nagy üdvösséggel? Amelyet, miután kezdetben az Úr hirdetett, azok, akik hallották, megerősítettek számunkra.”

Hogyan tudsz a törvény alól megmenekedni, ha az üdvösségedet elhanyagolod, és nem törödsz vele?

Ha bűnösnek érzed magad, akkor ez azért van, mert törvényt helyeztél magad alá. Az ördögnek ezt a csapdáját üzd ki az életedből!

Miért kellene újraépítenünk, amit Ő már lerombolt – kérdezi az Ige?

Galata 2:18

„Mert, ha amiket lerontottam, azokat ismét fölépítem, magamat teszem törvényszegővé.”

Ha újra keresed a törvényben való teljességedet, és annak betöltését, akkor kiestél a kegyelemből.

Galata 5:4

„Ti, akik a törvény által akartok megigazulni, elszakadtatok Krisztustól, a kegyelemből pedig kiestetek.”

Elkülönültetek Krisztustól.

Nézzük meg Isten kegyelmét! Lehet, hogy lesz lehetőségünk az Ószövetségben megnézni olyan embereket, akiknél Isten meg tudta mutatni a kegyelmét.

Zsoltár 85:10-11

„Irgalmasság és igazság összetalálkoznak, megigazulás és békesség megcsókolják egymást. Igazság sarjad a földből, és megigazulás tekint alá az égből.”

Mi van akkor, ha 20 alkalommal is elrontod? Ettől Isten irgalmassága még valóság, mert neked nem a törvényből kell tetszened Istennek, hanem a szeretetből próbálsz Istennek tetszeni. És ez hatalmas különbség: ha Ő megparancsolja neked, vagy pedig te a saját szabad szívednek szeretetéből próbálsz megtenni. Isten mindig is családra vágyott. Nem komputerekre vágyott. Isten olyanokra vágyott, akik szeretik Őt, és követik Őt, és az Ő akaratát cselekszik, és azt cselekszik, amire Ő teremtett őket. Egy szabad szívből.

Zsoltár 25:10

„Az Úrnak minden útja kegyelem és hűség azoknak, akik szövetségét és bizonyosságait megtartják.”

Az Ő kegyelme, amely engem fenntart.

Zsoltár 94:17-19

„Ha az Úr nem lett volna segítségül nékem, már-már ott lakoznék lelkem a csendességben. Mikor azt mondtam: Az én lábam eliszamodott: a Te kegyelmed, Uram, megtámogatott engem. Mikor megsokasodtak bennem az én aggódásaim: a Te vigasztalásaid megvidámították az én lelkemet.”

Zsoltár 136:7-8

„Aki teremtette a nagy világító testeket; mert az Ő kegyelme örökkévaló. A napot, hogy uralkodjék nappal; mert az Ő kegyelme örökkévaló.”

Róma 9:15

„Mert Mózesnek ezt mondja: Könyörülök azon, akin könyörülök, és kegyelmezek annak, akinek kegyelmezek.”

Miért mondhatja ezt Isten? Azért, mert Ő megvásárolt téged, azért mondhatja.

2Korinthus 4:1

„Annakokáért, mivelhogy ilyen szolgálatban vagyunk, amint a kegyelmet nyertük, nem csüggedünk el;”

Pálnak is szüksége volt erre a kegyelemre.

Titus 3:4-7

„De amikor a mi üdvözítő Istenünknek jósága és az emberekhez való szeretete megjelent, Nem az igazságnak cselekedeteiből, amelyeket mi cselekedtünk, hanem az Ő irgalmasságából tartott meg minket az újjászületésnek fürdője és a Szent Szellem megújítása által, amit kitöltött reánk bőséggel a mi Üdvözítőnk, Jézus Krisztus által; Hogy az Ő kegyelméből megigazulván, örökösök legyünk az örök élet reménye szerint.”

A 6. versben olvassuk, hogy: „*az Ő kegyelme által tartott meg minket.*”

Jakab 2:13

„Mert az ítélet irgalmatlan az iránt, aki nem cselekszik irgalmasságot, viszont diadalmaskodik az irgalmasság az ítéleten.”

A legjobb, amit tehettek tehát, ha ti is irgalmasságot mutattok életek minden területén!

Emlékezzetek arra, hogy Krisztus a megváltásban teljességgel betöltötte a törvényt, és ugyanebben az időben megölte a volt ember természetét. Jézus Krisztusban új teremtménnyé váltunk, és ezt az új teremtményt Isten adta nekünk, ezért én Istenhez tartozom.

Nem kell, hogy megtagadjátok Jézus Krisztust, el kell, hogy fogadjátok!

Ha soha nem kérted még Jézust, hogy jöjjön a szívedbe, akkor még soha nem fogadtad el Őt, mint Uradat és Megváltódat. Az Úrhoz kell jönnöd, neked, saját akaratból. Ő a Megváltó!

A törvény arra való, hogy megmutassa neked, hogy elveszett vagy, hogy szükség van Jézusra, hogy a te életed reménytelen, és elveszett vagy, hogy nincs kilátásod Jézus nélkül.

Szükség van egy Megváltóra, aki az ördögtől és a törvény alól megvált!

A Biblia azt tanítja, hogy ez a világ gonoszságban van. A Biblia azt is tanítja, hogy mi nem ebből a világból valók vagyunk. Mi itt csak átutazók vagyunk - ahogy Péter tanítja. Számunkra ahhoz, hogy Jézus Krisztushoz tartozzunk, és a jövőben vele legyünk együtt mindörökké, az szükséges, hogy elfogadjuk azt, amit értünk tett. Nem a mi cselekedeteinkből!

Jézus Krisztus felmagasztaltatott, megdicsőült, az Atya Úr Isten jobbján ül a trónon.

Az Újszövetségben 20 különböző helyen olvasható, hogy Jézus Krisztus felült a dicsőség trónjára. Megdicsőült. Szenvedett értünk, Ő saját magát azonosította mivélünk, a mi bűneinkkel, és azt mondta a kereszten: *bevégeztetett*. A törvény beteljesedett! És amikor föltámadt a halálból a harmadik napon, és újra a testébe került, és felment a mennyországba, a mennyei Szentek Szentjébe lépett, és megtisztította a saját vérével a mennyei Szentek Szentjén a kegyelem trónját. Egyszer és mindenkorra mutatta be a véráldozatát.

Ez volt az igazi, örök véráldozat, mert a földi, évenként bemutatandó véráldozat ennek csak előképe, árnyéka volt.

Mert Isten azt követelte meg, hogy vér által jöjjön a bűnbocsánat.

Az Újszövetség tulajdonképpen Jézus Krisztus végrendelete, a végakarata. Megmutatja számunkra, mi az, amit Jézus Krisztus tett értünk. A mi örökségünket kaptuk meg.

Isten munkája teljes. Jézus Krisztus munkája teljes, ezért nekünk is meg kellene tartanunk a saját nyugodalmunkat, és belépni a hitbe, és hitben elfogadni azt, amit Jézus tett értünk, és a saját törvényeinktől és küzdelmeinktől, és a saját önerőnkől való akarásunktól meg kellene szünni végre!